

Din poezia lumii

Traduceri recente

Document

Uche Nduka *

Schimbați așternuturile.
Păstrează-ți ultima
cămașă curată.

Capul deasupra
unul peste altul,
Picioare descălțate.

Acest genocid
este făcut
să se prăbușească
în memorie.

Gunoaiele putrezesc, și put
sub soare.

Fumul se ridică
de pe corpuri
în flăcări.

Nu e nimic permis/nepermis
în buncăr.

Ce valoare are acest plan?
Ceva cu totul altceva decât
un zvon îngrozitor,
cu armele îndreptate spre spatele lor.

Raiduri aeriene, dărâmături, ceață.
Dovezile apar din nou, și din nou altele.

Nu pot suporta idioțenia războiului. Această poezie vorbește despre război, violență și strămutare cu claritate și urgență. Nu sunt de acord cu războiul ca model pentru orice. Am scris pentru a-i pedepsi pe cei care folosesc forța și intimidarea pentru a obține ceea ce vor; pentru a-și câștiga influența. Mă

înfurie perturbarea vieților oamenilor de fiecare dată când izbucnește un război în orice parte a lumii. Scrierea acestei poezii a fost determinată de izbucnirea războiului în Ucraina și de agresiunea continuă și vicioasă a Rusiei în această țară. 'Document' denunță și respinge distrugerea militară." - Uche Nduka -

* **Uche Nduka** este autorul cărții *Fretwire*, care va apărea la Griots Lounge în 2022. Beneficiar al unor burse și premii de la Goethe-Institut, Casa Heinrich Böll, Asociația Autorilor Nigeriani și Consiliul de Stat pentru Arte din New York/Fundația pentru Arte din New York, locuiește în Brooklyn, New York.

***

Poem pentru Alejandra Pizarnik

Memoria unui lapsus

Nu vreau memorie
moartea îndepărtată
a celor uitați mă caută

Aerul minte
piatra e zadarnică
buruienile ascund
piatra sfântă
cioplită cândva, după măcel
iedera crește pe latura cioplită
bătută de vânt
ei nu-i pasă,
ea nu neagă natura

Mă întind și privesc
praful care se așează
pe umbrele care se adună la sfat

alături de umbrele eroilor

mă prăbușesc,
mă atinge o floare cu țepi

Vezi zice, nu ai voie sa uiți
Aici suntem doar buruieni
Viața e dincolo.

***

Dați-mi o barcă care poate transporta două persoane

Rajiv Mohabir *

Vezi acolo, strugurii
în castronul pe care l-ai aruncat
cu propriile tale mâini împotriva
roții care se învâрте contra ceasului
înțeleaptă, acum în repaus.
Pe placa de granit - mai întâi globurile
se vor coroda și aerul le
va presăra cu o fină vată albă
pentru a le înveli cu pudră.
Gresia de piatră de carieră
de asemenea, mărșăluiește încet
spre praf și pulbere.
Astăzi, afară
cerul și marea se împart în culori separate
și asta, ne place:
ca un crescendo al dimineții luminoase,
cu sulițele sale argintii, difuze
printr-un vâl, ca sărutul
unui strugure pe glazura mov, și asta
până când din întuneric
auzi cum șoapta te cheamă înapoi
și te întorci
la roata olarului pentru a exersa
să dai formă unui vas
care poate conține un altul,
care să poată simții pulsul vieții
și apoi să se relaxeze.

** Rajiv Mohabir este un poet queer, Indo-
caraibean și autorul cărții Cutlish (Four
Way Books, 2021). Laureat al unor premii
și burse de la Kundiman, Four Way Books
și Massachusetts Cultural Council,
locuiește în Malden, Massachusetts USA.*

NOTĂ

*Poezia tradusă aici este inspirată de munca
complexă a olarului și a fazelor de
transformare a lutului într-un obiect cu
sens filosofic.*

traducere AG

Snopii *

Edwin Arlington Robinson

În locul acela umbrele vântului se rostogoleau,
Grâul verde își schimba natura și firea;
Și ca printr-o magie imensă și nedeslușită
Lumea se transforma încet în aur.
Si toate.... ce a fost vreodată cumpărat sau
vândut
Așteptau acolo, cu trupul și mintea;
Și cu acel înțeles
Care spune cu atât mai mult

cu cât nu este spus.

Astfel, într-un târâm unde nu toate zilele sunt
norocoase,

Zilele frumoase au trecut până când,
într-o altă zi

O mie de snopi de aur zăceau acolo,
Strălucitori și liniștiți, dar nu pentru mult
timp...

Ca și cum o mie de fete cu părul de aur
S-ar putea să se ridice din locul unde dormeau
și să plece...

NOTĂ

* "Snopii" a apărut pentru prima dată în
cartea lui Robinson, *Dionysus in
Doubt* (The Macmillan Company, 1925).
Poemul este unul dintre cele câteva sonete
petrarchiene (o formă frecvent folosită de
Robinson) incluse în carte. În cartea Edwin
Arlington Robinson (*New Directions*,
1946), Yvor Winters a scris că poemul
folosește o tehnică descriptivă pentru a
simboliza misterul impenetrabil al
universului fizic, așa cum este văzut în orice
moment.

Mnemosyne * Trumbull Stickney (1874-1904)

Era toamnă la țară, îmi amintesc

Cât de cald sufla un vânt aici pe drumuri!
Și umbrele de pe dealuri se pregăteau de
culcare
În timpul lungilor zile de vară îndulcite de
soare.

E frig în străinătate, în țara pe care mi-o
amintesc.

Rândunelele în picaj au zgândărit grâul de
aur

La amiază cu aripa înclinată și agilă;
Și vitele gălbui se plimbau pe câmpie

E săracă tare țara de care-mi amintesc.

Aveam o soră frumoasă în ochii mei:
Avea părul negru, ochii foarte sumbri;
Noaptea cântam împreună în pădure.

E singură în țara pe care mi-o amintesc.

Plânsul copiilor noștri îmi umple urechile,
La vatra noastră privesc cu ochii pironiți.
La flăcări ce par toate înstelate de lacrimile
mele.

E întuneric în țara pe care mi-o amintesc.

Sunt munții în care am trăit. Drumul
e năpădit de urme de vite și de lemne
căzute, butucii răsuciți de furia furtunilor.

Dar am știut că aceste locuri toate sunt ale
mele,
și mă întreb cum de s-a ajuns la atâta
mizerie. Pământul, iar eu singurul om.

Ploua în toată țara, îmi amintesc.

* *Mnemosyne: zeița greacă a memoriei și mama Muzelor. Traducere AG*

***

Sunetul are urechi

Manuel Arturo Abreu *

În mila surorii mai găunoase
o ceață senină de zi de luni stropită cu apă
de prune
haina supărată a lui Quasimodo are răbdare
limba îi sare din gură ca o piatră de
mormânt de trei ori.

Netedă ca cenușa
Cuvântul ei preferat este "farmacie"
Fericirea din mine este ca interiorul unei
frici care se topește
în timp ce ea mișcă timpul cu o privire
egală cu nicovala de ploaie

în timp ce mă conduce într-o râpă
și mai departe, în plămâni de colindător
ai surorii goale
învățându-mă să aud în tăcere
așa cum fac inimile

***

traducere AG

* *Manuel Arturo Abreu (născut în 1991) este artist, poet, critic și curator dominican din Bronx. Abreu a scris două cărți, poezii și eseuri și a participat la instalații artistice de grup.*

Yannis Ritsos

Ahile, după moarte

Era foarte obosit - cui îi mai păsa de glorie?
Avuse destulă.
Ajunsese să cunoască dușmani și prieteni -
prieteni preținși:
în spatele admirației și iubirii își ascundeau
interesele personale, propriile lor vise
suspecte, acești inocenți vicleni.

Acum, pe mica insulă Leuce, în sfârșit
singur, liniștit, fără pretenții,
fără îndatoriri sau armuri strânse, și mai
ales fără...
ipocrizia umilă a eroismului, oră după oră
el poate gusta salinitatea serii, stelele,
liniștea și acel sentiment...
blând și nesfârșit-de inutilitate generală,
singurii săi tovarăși fiind caprele sălbatice.

Dar și aici, chiar și după moarte,
a fost urmărit de noi admiratori -
uzurpatori ai memoriei sale, aceștia:
au ridicat altare și statui în numele lui, s-au
închinat, apoi au plecat.
Doar pescărușii de mare au rămas cu el;
acum, în fiecare dimineață, zboară până la
țarm, își udă aripile și se întorc pentru a
spăla podeaua templului său cu mișcări
blânde de dans. În acest fel o idee poetică
circulă în aer și un zâmbet condescendent
pentru toți și toate îi traversează buzele
în timp ce așteaptă încă o dată noi pelerini
(se știe cât de mult îi place asta)
cu tot zgomotul lor, cu sticlele lor Termos,
cu ouăle și fonografele lor, în timp ce acum
el o așteaptă pe Elena - da,
aceeași Elena pentru a cărei
frumusețe trupească și visătoare atât de
mulți ahei și troieni au fost distruși.

Traducere AG

EDITURA SAGA 2022